

Ujlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

2012. augusztus

Nagyboldogasszony

Az ünnep lényegét nem lehet szebben és pontosabban kifejezni, mint az arról szóló prefáció szövege: „*Valóban méltó és igazságos, illő és üdvös, hogy mindig és mindenütt hálat adjunk Néked, szentséges Úr, mindenható Atyánk, örök Isten: mert a Boldogságos Szűz Máriát ma testestől fölvetted a mennybe. Ezzel Ő lett az Egyház megdicsőülésének kezdete és példaképe, zarándok népednek pedig vigasztalása és reménye. Méltán kímélted meg Őt a sír enyészététől, hiszen szeplőtelen szüzességében ő hozta világra emberré lett Fiadat, a mi Urunkat, Jézus Krisztust. Fölségedet általa dicsőítik az Angyalok, imádják az uralkodó Szellemelek, félik a Hatalmasságok; boldog ujjongással Téged ünnepelnek az összes égi Szellemelek és a boldog Szeráfok. Fogadd el, kérünk, az övékkel együtt a mi szavunkat is, midőn alázatos dicsőítéssel énekeljük: Szent vagy, szent vagy, szent vagy...*”

Szűz Mária tiszteletére szentelt templomunkban, mint minden más katolikus templomban Istent, az Oltáriszentségben jelen lévő Jézus Krisztust imádjuk. Ugyanakkor nagy tisztelettel minden évben megemlékezünk Nagyboldogasszony ünnepéről is, erről a jeles, és számunkra, magyarok számára különösen kedves és fontos ünnepről (erről az utóbbi, sajátosan magyar szempontból később még lesz szó...).

A közösségünk lelki otthonát jelentő templomunkban ez alkalommal – ünnepi tiszteletadásunk jeléül – keressük és fedezzük fel a Nagyboldogasszonyt megjelenítő képzőművészeti részletet, hogy abból meríthessünk inspirációt és buzdítást arra, hogy még odaadóbb gyermeki hűséggel és bizalommal forduljunk a Mennysországba felvett Égi Édesanyánkhöz.

Akik gyakrabban vagyunk itt a templomban szentmiséken, szentségimádásokon, vagy más liturgikus alkalmakkor, érthető módon nem azzal szoktunk foglalkozni, hogy a templombelső kifestését, képeit nézegessük – ami természetesen így is van rendjén. Most mégis arra hívom meg a Testvéreket, hogy éppen e szép ünnep alkalmából szenteljünk arra is egy kis időt, hogy nyugodtan nézzünk szét, szemlélődjünk a templomban és hagyjuk, hogy hassanak ránk a felemelő-nagyvonalúan

tágas, gazdagon díszített belső térben látható művészeti részletek, műalkotások. Emeljük fel a tekintetünket, keressük meg a legjobb nézőpontokat, és fedezzük fel, hogy, igen, a mennyezeti falképek közül az, amelyik a szentélyt a templomhajótól elválasztó diadalívhez legközelebb van, éppen Nagyboldogasszonyt ábrázolja.

Templomunk építésének a 18-ik századi kezdeteihez képest meglehetősen fiatalnak számítanak a főhajó boltozatainak az egyes mezőiben sorakozó képek: az 1920-as évek közepén festette azokat Rakssányi Dezső, képzőművészeti főiskolai tanár. Itáliai irányultságú művészeti felfogása jól követhető ezeken az alulnézeti helyzethez igazított, „meredek” perspektívájú képeken. Ez alkalommal nem foglalkozva az képsorozat együttes ikonográfiai programjával, fordítsuk a figyelmünket a Dicsőséges Szüzet, Szűz Mária mennybevételét ábrázoló képmezőre. A kép minden

egyéni íze ellenére hagyományos elemekből építkezik: „a felhőn álló, dicsőséget sugárzó alakot angyalok serege emeli felfelé” (dr. Török József: *Az Ujlaki Szent Boldogasszony templom*). Hosszabban szemlélve a képet, néhány apró, de szívet melengető részletet is felfedezhetünk. Például azt, hogy a Szűzanya öltözete ugyanolyan, mint a főoltárképen – és nyilván nem véletlenül: a festő ezzel is ehhez a templomhoz kapcsolja a jelenetet. Feje felett a glória mintha szintén inkább az öltözetéhez tartozna – felidézve számunkra a Napba öltözött Asszony képét... Az angyalok dinamikusan kavargó csoportjában méltóságteljes nyugalommal áll a Szűzanya, széttárt karjai mozdulatában egyszerre láthatjuk a dicsőítés, és a mindenkit szeretettel magához ölelő édesanya gesztusát. A hárfázó, a pálmaágot lengető angyalok és rózsacsokrot – rózsák füzérét magasba emelő puttók az ünnepelés, a szeretetteljes együtt-örvendezés kifejezőjeként veszik körül Nagyboldog-asszony alakját – úgy érezhetjük, hogy kicsit talán helyettünk, a mi képviselőnkben is.

Tágítsuk most egy kicsit bővebbre a szemlélt területet, és vegyük észre, hogy éppen az előző képhez legközelebb, az alatt - a diadalív záradékában - látható kép folytatja számunkra azt a gondolatkört, amelyben Nagyboldog-

asszony már a Magyarok Nagyasszonyaként jelenik meg. Ezen a kisebb, ugyancsak hagyományos ikonográfiájú falképen a megdicsőült Szűzanya a gyermek Jézust tartja az ölében és így fogadják az országát felajánló Szent István királyt, akit Boldog Gizellával, Szent László királlyal és kép jobb oldalán megjelenített Szent Margittal és Szent Erzsébettel együtt láthatunk.

Templomunk falképeit szemlélve – amelyeket a templombelső legutóbbi kifestése alkalmából Tarr György

festő-restaurátor művész által megvalósított festett architektúra foglal egységes, méltó keretbe – kérjük Nagyboldogasszony, a Magyarok Nagyasszonya (és a magyar szentek) közbenjárását hazánk, családjaink és saját magunk boldogulásáért, pontosabban azért, hogy a Szentháromságos Istenhez tartozásunk boldogságát ezen a földön már most, és majdan az örökkévalóságban mindenképpen élvezhessük.

Fejérdy Tamás

BÚCSÚ-koncert

Július. Fullasztóan forró nyári vasárnap este. A templom zsúfolásig megtelt, nem úgy, mint négy évvel ezelőtt, pedig most is foci EB döntő megy a tévében. Most valami egészen más, különleges van. Búcsú-koncert. A szó legszorosabb értelmében. Gombóc a torokban. Feszült figyelem. Köszöntő. János atyáért és Ottó bácsiért szól a koncert és valami egészen másért is... Gombóc a torokban.

És végre felcsendül a zene. Mély levegő. Le a pocakba. Ahogy tanultuk. És emelni, emelni! Nem erőfeszítéssel, nem szájtartással, hanem lélekkel! Hittel! Ezt tanultuk. Igen. Hitet. Elképesztő, szintiszta, odaadó hitet. Ne lefelé énekeljünk, ne magunkba, hanem felfelé törekedjünk, Istennek! És milyen érdekes, már nem csúszunk le a mű végére.

Gruber mise. Drága Ottó bácsi nagy kedvence volt, érte szól, hozzá odafentre. Szinte látom vékony alakját, amint lazán emeli pálcáját odafent a karzaton. "Till Ottó, Óbuda díszpolgára", amint megtudhattuk ott fent összezsúfolódva a régi orgona között, hogy elférjen a zenekar is. Micsoda megtiszteltetés. Remek volt! Felejthetetlen. Nagyon jó a mű, szerettük, szeretjük.

Most Vivaldit hallunk, a kórus pihen. Tóthné Kriszta vezet a zenészeket. Sokat köszönhetünk neki. A legtöbbet. Azt a közel húsz évet, melyben későestig várta haza a párját a kóruspróbák után, az esti lefekvéssel egyedül viselve gondját a nem egy, nem kettő, de nem is három, hanem öt (!) gyermeküknek odaadó szeretettel. Valóban odaadó, hisz önmagán kívül gyermekeit is odaadta a kórusért, hol a szopránba, hol az altba már évek óta, amint

felcseperedtek a nagyobbak. Minden ünnepen, minden nagyobb fellépésen. Hol csendesen figyelve, eleget téve a karnagy, férj utasításoknak, hol kiváló zenésztársakat invitálva maga mellé. Elképesztő! Mekkora alázat, mekkora szív és mekkora türelem! Hála érte!

Mozart. A legnagyobb. Egy nem túl közismert műve. Különlegesség. Micsoda szólisták újra! Apa és lánya egy színpadon. Korondi Gyuri bácsi, az időnkénti fél 11-es szentmiséken megszólaló "Dicsőség a magasságban Istennek!" hangja. Évek óta szinte oszlopos tagja a kórusnak. Minden nagyobb ünnepen, minden nagyobb fellépésen. S most a szintén híres lányával együtt énekelnek. Micsoda megtiszteltetés! Milyen profi szólisták mind a négyen! És mi is köztük énekelhetünk!

Mint annak idején a Szent István Bazilikában. A Mozart Requiem! Igazi nagyszabású, profi koncert. És karnagyunk jóvoltából mi is ott lehettünk. És aztán nem is oly rég újra, teljesen egyedül állhattunk ki. Mi, amatőrök, némelyünk még rendesen kottát sem olvasó, a Szent István Bazilikában?!

Mindezek az élmények, a közös ünnepek szolgálatai, a Nagyhet minden fájdalmával és a feltámadás örömeivel, aztán a leghidegebb téli estéken is melegséget varázsló karácsonyi koncertek... Mindez elképzelhetetlen lett volna, egy olyan szakmai tudású, tehetségű, igényességű, hivatásának teljesen elkötelezett, folyamatosan Isten felé törekvő és a kórust dallamokban és lélekben is "felfelé" vezető karnagy nélkül, mint Zsolt. 14 évesen lett kórustag, akkor még BKV kórus, majd 24 évesen karnagy. Úgy tekintett a kórusra, mint saját gyermekére: nevelte, vele együtt érett ő is, fegyelmezett, gondját viselte, veszekedett vele, bátorította, de most elengedte a kezét, álljon a saját lábára. Hát, nehéz lesz nélküle.

Elfáradt. Elhiszem. Szinte nem embernek való az a munka, amit itt, ebben a kórusban véghezvitt. Néha már-már megszakadva lélekben és olykor fizikailag is, hozva ki a maximumot. Mert csak így lehet. Istennek csakis a maximumot szolgálva és azon is túl.

Egy régi film utolsó jelenete jut eszembe. A tizedes meg a többiek. Amikor búcsút vesznek a közös megpróbáltatások után, a többiek új kalandok felé mennek, majd Sinkovics Imre (a drága, ő is újlaki volt) a másik irányba indul. Majd egyszer csak megfordul, utánuk ered és még hallani a kiáltását: "Várjatok! Itt hagynátok az eszeteket!" Valahol így remélem, hogy ha karnagyként

nem is akar, de egy-egy szólamban, vagy segítőként mindenképpen visszafordul a kórusba, akárhogy is...

Taps. Csokrok. Agapé. A pince (bocsánat, Szent István hittanterem) még fullasztóbb. Izzadság, fáradtság, köszöntések. Gombóc a torokban. Emléktárgy, emlékek. Hosszú beszédek. Ferenc atya bíztat, hogy keresi az új karnagyot, lesz folytatás. De most valami megváltozik,

most valami véget ér. Erre nem lehet mit mondani. Gombóc a torokban. Már hallható az italos üvegek, poharak koccanása, zizegés. Most jönnek mi, a kórus, de itt minden szó kevés. Szóljon hát a dal: "Áldjon meg Téged, áldjon az Úr..."

"Köszönjük, amit értünk tett, Karnagy úr!"

Kórustagok

Köszönet és köszöntés

Személyi változások plébániánk zenei életében

Plébániánk kántora Tóth Miklós Zsolt, ahogy már korábban jelezte, lemondott a Sarlós Boldogasszony Kórus vezetéséről. A plébánia közössége nevében, templomunk búcsúja napján, az esti koncert után megköszöntük, hogy kiemelkedő tehetségével és lelkesedéssel 17 éven keresztül vezette a kórust. Köszönetünk és hálánk jeléül átadtuk neki a Hermann János által készített, csontból faragott értékes medált, amely Szűz Mária és Szent Erzsébet találkozását ábrázolja. A köszönettel együtt kértük Isten kegyelmét, hogy plébániánkon a kántori munkát tovább folytassa. Szeptembertől plébániák új

kórusvezetője Török Andrea lesz. Szeretettel köszöntjük őt, és Isten áldását kérjük életére és munkájára.

Ferenc atya

Az emberi rosszindulat ellen

Nehemiás könyve 3. fejezet 33. versőtől a 4. fejezet 5. versig

³³ Amikor meghallotta Szanballát, hogy építjük a falat, igen megharagudott, és nagy bosszúságában becsmerlően nyilatkozott a zsidókról. ³⁴ Testvérei meg a szamaritánusok hadserege előtt ugyanis ilyeneket mondott: »Mit művelnek itt ezek a gyámoltalan zsidók? Eltűrik-e ezt a népek? Talán még ma áldozni akarnak és készen kívánnak lenni? Vajon fel tudják-e ismét építeni a porhalmóból az elégett kőfalakat?« ³⁵ Mellette pedig az ammonita Tóbiás így beszélt: »Csak hadd építsenek! Hiszen, ha egy róka ráugrik, ledönti a kőfalukat.« ...

³⁸ Mi azonban tovább építettük a falat és félmagasságig kijavítottuk az egészet. A nép ugyanis lelkesen nekilátott a munkának.

4 ¹ Amikor Szanballát, Tóbiás, az arabok, az ammoniták meg az asdódiak meghallották, hogy betömődnek Jeruzsálem falának sérülései, és zárulni kezdenek a hasadékok, igen nagy haragra gerjedtek. ² Egybe is gyűltek valamennyien, hogy felvonuljanak és hadakozzanak Jeruzsálem ellen és cselet vessenek. ³ Erre mi Istenünkhöz könyörögtünk és éjjel-nappal őrséget állítottunk ellenük a falra. ⁴ Júda azonban már így beszélt: »Megfogyatkozott a teherhordó nép ereje és az omladékföld igen sok, nem tudjuk felépíteni a falat.« ⁵ Ellenségeink pedig így beszéltek: »Ne tudjanak róla és ne vegyenek észre semmit, amíg közöttük nem vagyunk és le nem mészároljuk őket, hogy így véget vessünk a munkának.«

A korábbi részeknél érintettük azt a kérdést, hogy mit jelent a valóságban az, hogy Jeruzsálem felein hatalmas rések vannak, kapui pedig nincsenek. Hogy az és akkor jön és megy, amikor kedve tartja, ezek a hívatlan vendégek pedig egyáltalán nem jó szándékkal érkeznek és nem üres kézzel távoznak. S lám most vége lesz ennek a szép világnak, kijavítják a falakat, rend behozzák a kapukat. Borzasztó! Hát már rabolni, fosztogatni sem szabad? Micsoda dolog ez!?

Mi a taktika, ha valakit meg akarnak akadályozni a munkájukban? Először is el kell venni a munkakedvét. „A feladat lehetetlen, úgysem tudod te azt megcsinálni!” Aztán jön a gúnyolódás: „Nézd már, hogy erőlködik, majd beleszakad – de minek? Amit csinál, az semmire sem jó.” Akkoriban nem volt tömegkommunikáció, de az élősóban terjesztett rosszakaratú megjegyzések bizonyára sebesen terjedtek. Eljutottak ezek a falak építőihez is.

Nehemiás megátkozta az ellenségeit – ebben ne kövessük a példáját. Eleinte a gúnyolódás tűzre olaj volt, az építők „csakazértis” magatartását váltotta ki. Az ellenségek belátták, hogy a gúnyolódás nem elég, ezért határozottabb eszközöket terveznek. Akár erővel is fenn kell tartani a meglévő helyzetet, hiszen ez, a rablás lehetősége biztos jövedelem a számukra. Addig kell fellépni ellenük, amíg ostrom nélkül be lehet jutni Jeruzsálembe, mert ha készen vannak a falak és helyére kerülnek a kapuk, a portyázásos rablások nem lesznek

lehetőségek. Mihamarább észrevétlenül fel kell ellenük vonulni, aztán pusztuljon ez a falépítő népség!

Nehemiás nem rest: őrséget állít. Csakhogy az őrséget azokból az emberekből kell kiállítani, akik az építkezésen dolgoznak, a többieknek még többet kell dolgozniuk. Kezdek robotnak érezni azt a munkát, amelyet pedig saját jól felfogott érdekükben végeznek. Fogy a lelkesedés, az ellenség készen áll az erőszakra.

Ismerősek ezek a történések. Vallásos életünkben is tele vagyunk jobbnál jobb tervekkel, el is kezdjük, aztán az ellenség ugyanezekkel a módszerekkel akadályoz bennünket. Gúnyos megjegyzésektől a betegségekig változatosak a Sátán módszerei. Nehéz a feladat, de tenni kell, tenni kell. Építeni – elsősorban magunkban – Isten országát.

Balthazar Zsolt

Figyeljünk templomainkra

Jut-e eszünkbe, amikor belépünk az ajtaján, hogy a templom az Isten háza és a mennyország kapuja? Vagy talán már útközben is gondolunk arra, hogy Kihez megyünk. Betérve a templomba tudunk-e hálát adni a gondoskodó szeretetért, amiben naponta részünk van? Kéréseinkben valóban bizalmas szeretettel vagyunk-e a Mennyei Atyához, hiszen Ő tudja csak igazán, hogy mi válik javunkra?

Higgyük, hogy Ő szeret minket és megadja mindazt, ami javunkra válik, s nem csak a földi, hanem az örök életben is! Bízunk, és bizalommal tudunk imádkozni! Kérjük, hogy vezessen életünk során. Az egyik leggyakoribb fohászuk legyen: „Mindennapi kenyereinket add meg nekünk ma! És amikor halljuk, hogy az idei aratásban a gabona mennyisége biztosítja az éves kenyér szükségletünket, tudunk-e Istenünknek hálát adni a gondoskodó szeretetért?”

Gondoljunk szeretettel békében töltött napjainkban szeretető Atyánkra! Igyekezzünk segíteni a nehéz helyzetben levő testvéreinknek! Ez a szeretet vezessen minket az Ő házába, a templomunkba. Úgy legyen!

Kollár Mihály

Hétköznapi karitás

Magyarország gazdasági helyzetének a romlása begyűrűzik az Újlaki templom környezetébe is. A hétfői ételosztást pótolja a plébániai karitás a környékről kapott meleg étellel a hét többi napján. Munkánkat lelkesíti a köszönet és a hála.

Geyer Anikó

Kedves újlaki Hívek!

Egy plébánia életének mindig kiemelkedő eseménye, amikor felnőtt keresztelezésre kerül sor. Mostantól külön is bemutatjuk azokat, akik felnőttként veszik fel ezt a szentséget, tanúságot téve saját hitükről és megerősítve a miénket.

Örömmel tudatjuk, hogy Dr. Iring András július 29-én templomunkban megkeresztelkedett, elsőáldozásban részesült és megbérmálkozott. Hitében egy évvel ezelőtt erősödött meg egy a családjában bekövetkező tragédia

során. Szeptemberben esküszik örök hűséget menyasszonyával a margitszigeti Szent Mihály kápolnában.

Harangok ezrei szólalnak meg

Egy angol internetes honlapon közzétett felhívás arra buzdított, hogy az olimpia nyitónapján, július 27-én, pénteken reggel 8:12-kor az ország egész területén szólaljon meg három percig minden harang. Angliában a Katolikus Egyház más keresztény egyházakkal így fejezi ki elkötelezettségét, hogy az olimpiai játékok evangelizációs alkalmakká váljanak.

A gondolathoz már számos templom, illetve harang csatlakozott: megcsendül majd az angol katolicizmus anyateplomának, a Westminster-székesegyháznak St. Edward harangja is. Vincent Nichols, katolikus prímás és Ian Bunce, az Egyesült Királyság baptista misszójának felelőse szintén üdvözölték a kezdeményezést.

(Magyar Kurír 2012. 07. 17.)

A vatikáni kéziratok és az űrtechnológia

A Vatikáni Apostoli Könyvtár az egyetlen olyan kulturális intézmény a világon, amely kéziratának digitális technikával, az ún. FITS fájlformátumban (Flexible Images Transport System) tárolt archiválása mellett döntött. A rendszert a NASA az 1960-as évektől kezdve használja a csillagászati missziókhoz kötődő információinak tárolásához. A Vatikáni Apostoli Könyvtár 80 ezer kéziratát archiválták a NASA által használt űrtechnológiával. Ez az innovatív döntés állt a Pápai Lateráni Egyetemen július 2. és 6. között tartott Európai Csillagászati Hét egyik ülészakájának középpontjában, amelyen kulturális javak hosszú távú digitális megőrzéséről beszéltek.

A vatikáni intézmény széleskörű tanulmányt végzett a dokumentumok megőrzését szolgáló lehetőségek között, és

egyértelműen a NASA által használt digitális rendszer mellett döntött, amely a leginkább alkalmas a könyvtárban őrzött értékes dokumentumok leltározására. Ez az egyetlen olyan rendszer, amely 45 éve használatban van a világon, továbbá ingyenes és modifikálható.

Semmilyen más intézmény nem alkalmazta még a NASA programját, ezért a lezajlott csillagászati hét jó alkalom volt arra, hogy felébredjenek a különböző intézmények érdeklődését. A döntés mindenki számára nagy meglepetés volt. A választást azonban megerősítette az a tény, hogy a rendszer több mint 40 éve használatban van, és ez a világon a leghosszabb időt megélt operációs rendszer.

(Vatikáni Rádió/Magyar Kurír 2012. 07.09.)

Kerekesszékekkel a Szent Jakab úton

A francia Dominique Le Coz mind a négy végtagjára béna. Így vágott neki a Santiago de Compostelába vezető zarándokútnak, miközben plébániája egész közössége szurkol neki. Öten indultak el: Dominique, az őt kísérő doktornő és további három társuk. Az elejétől a végéig meg akarják tenni az utat, vállalva a napi 20-25 km-es szakaszok megtételét.

A férfin 2010 végén szívműtétet kellett végrehajtani, melyet 2011-ben egy súlyos betegség, majd újabb szívműtét követett. „A második műtét előtt azt mondtam a feleségemnek: ha ezt túlélem, elmegyek Santiagóba.” Elhatározásában plébániája egész közössége támogatta. „A többiek lelkesedése megerősített abban, hogy belevágjak. Meg akarom mutatni, hogy a testi fogyatékoság nem lehet akadálya annak, hogy az ember teljesítse vágyait.” Több francia plébánia hívei is jelezték, hogy hosszabb-rövidebb időre csatlakozni fognak hozzájuk. „22 napja vagyunk úton” – nyilatkozta június 18-án a La Croix-nak Dominique, aki Pünkösdkor indult el Santiago felé. – „Fizikailag nagyon fárasztó, de a lelkesedésünk nem csökkent.” Társai szerint Dominique

soha nem panaszkodik, hatalmas lelkiereje van, és mentálisan is alaposan felkészült az útra. Kerekesszéket is külön felszerelték, hogy alkalmassá tegyék egy ilyenfajta igénybevételre, de az erősebb emelkedőkön és lejtőkön az útitársak segítenek. „És az éjszakai szállás kérdését sem könnyű megoldani, mert olyan helyet kell találnunk, ahol vannak mozgássérültek számára kialakított helyiségek – mondja Dominique. Volt olyan hely, ahol a szállásadó azt mondta, hogy 4-5 éve fordult meg nála utoljára mozgáskorlátozott zarándok.”

„Az utunk vallási és spirituális oldala nagyon erős. Minden reggel felolvasást tartunk, és napközben is kétóránként megállunk, hogy egy-egy részt elolvassunk a Szentírásból. Nagy csalódás azonban, hogy a zarándokutat szegélyező templomok többsége zárva van. Indulásunk óta mindössze ötször tudtam részt venni szentmisén.” – folytatja a férfi. Santiago de Compostelába való megérkezésükkor azonban már Dominique plébánosa, Julien Dupont atya is velük lesz, és ő fogja celebrálni a misét.

(Magyar Kurír 2012. 06.30. / Forrás: La Croix)

Miserend:Újlaki plébániatemplom:hétköznapokon: 6³⁰ és 18⁰⁰vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰Szent Mihály kápolna:minden hó első vasárnap 16⁰⁰minden hó 18-án 16⁰⁰ (kiv. január)Szent István kápolna:hétköznapokon: 17³⁰vasárnap 9⁰⁰ és 11⁰⁰**Gyóntatás:**

hétfő, kedd, szerda:

esti szentmise előtt

csütörtök: esti szentmise után

péntek: 17.³⁰ – 18.³⁰vasárnap: 10.⁰⁰ – 11.³⁰**Szentségimádás:** minden

csütörtökön és minden hónap első

szombatján az esti szentmisék után

½ 8-ig.

Zsolozsma:péntek 7⁰⁰, vasárnap 17³⁰**Gyermekeinkért** ajánljuk fel mindenhónap 21-én az este 6⁰⁰ (vasárnap areggel 9⁰⁰) órai szentmisét.**Gyermekek váró házaspárokért**

ajánljuk fel minden hónap első

szombatján az esti 6 órás

szentmisét.

Minden hónap első keddjén**papokért imádkozunk** az esti

szentmise után a Szent Erzsébet

hittanteremben.

Plébániánk rendszeres**programjai:****Iroda**

(Bécsi út 32. Tel: 335–3573):

Hétfő, péntek 10⁰⁰ – 12⁰⁰,

kedd, szerda, csütörtök

16⁰⁰ – 18⁰⁰.**Karitás:** (Bécsi út 18.):hétfő 17⁰⁰ – 19⁰⁰**Könyvtár:**vasárnap 9⁰⁰ – 10³⁰ között.**Nyugdíjas klub:** minden keddendélelőtt 10⁰⁰ órakor a Szent

Erzsébet teremben.

Teadélelőtt: a hónap másodikvasárnapján a 9⁰⁰ órai szentmise

után, a Szent Erzsébet teremben.

Kóruspróbák: kedden éscsütörtökön 19⁰⁰–21⁰⁰ a Szent

István hittanteremben (Felhézsi u.

2.) Minden érdeklődőt szeretettel

várunk személyesen a próbák

szepetembertől. (Júliusban és

augusztusban nyári szünet van!)

Családi események júliusban:*A keresztség szentségében részesültek:*

Július 14: Csuka Jádé és Boglárka, Sisa Bianka Livia, Oláh Benedek

Július 28: Bóné Borbála

Július 29: Dr. Iring András

Első áldozásban részesültek:

Július 26: Földeáki Éva, Laufer Attila

Július 29: Dr. Iring András

Örök hűséget esküdtek egymásnak:

Július 13: Kalocsai Kornél és Lőrincz Adrienn,

Július 14: Illés Ernő és Simon Anikó,

Oláh István és Szentimrey Zsuzsanna,

Berzelly Martin és Tóth Tímea,

Július 21: Dr. Olajos István és Kator Melinda,

Július 28: Laufer Attila és Földeáki Éva,

Farkas Zsigmond és Sárdi Jessica,

Barta Tamás és Kratochwill Krisztina

Halottaink:

Filó József (90), Kiss Lajosné (80), Gál Józsefné (79),

Kiss Éva Katalin (83), Erdődi Gézané (79), Súsletz József (71)

„Minthogy a királyi méltóság rangját csakis a hívők és a katolikus hitet vallók nyerhetik el, ezért parancsainkban a szent hitet tesszük az első helyre. Ha a királyi koronát meg akarod becsülni, legelőször azt hagyom meg, tanácsolom, illetve javaslom és sugallom, kedves fiam, hogy a katolikus és apostoli hitet akkora buzgalommal és éberséggel őrizd, hogy minden Istentől rendelt alattvalódnak példát mutass, s valamennyi egyházi személy méltán nevezzen igaz keresztény hitvallású férfinak.”

részlet Szent István király Intelmeiből

Aki az egyházi adót banki átutalással szeretné rendezni, megteheti ezt a plébánia OTP Banknál vezetett 11702036 - 20546803 számú számlájára történő befizetéssel.

Újlaki Hangok az Újlaki Katolikus Plébánia lapja, megjelenik havonta.

Kiadja: Újlaki Sárlos Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32.

Felelős szerkesztő: Dr. Beran Ferenc plébános. Cikkeket, híreket az plebanos@ujlakitemplom.hu címre, vagy a Felhézsi úti postaládába várjuk. **Lapzárta:** minden hónap 20-a.